

سید ابوالحسن رفیعی قزوینی

از اختصاصات ایشان بیان شیوا و حسن تقریر در درس بود. به علت تاکید در تدریس حکمتا متعالیه ملاصدرا ...

ولادت: 1315 ق.

محل ولادت: قزوین

وفات: 1395 ق.

محل دفن: قم

محل تحصیل: قزوین ، تهران

اساتید: حضرات شیخ عبدالکریم حائری ، میرزا حسن کرمانشاهی ، میرزا هاشم اشکوری و

شاگردان: حسن حسن زاده آملی ، سید جلال الدین آشتیانی ، سید رضی شیرازی و

تالیفات: حواشی بر اسفار اربعه ملا صدرا، حواشی بر الشواهد الربوبیه ملاصدرا و

از اختصاصات ایشان بیان شیوا و حسن تقریر در درس بود. به علت تاکید در تدریس حکمتا متعالیه ملاصدرا ، بر دانشجویان علوم عقلی تاثیر زیادی داشت . علامه رفیعی قزوینی در اشاعه فلسفه نقش بسزایی داشت زیرا فقهای که در آن زمان ،

فلسفه و مدرسین آن را تحریم کرده بودند ، ایشان را به دلیل رفعت مقام فقهی نمی توانستند تکفیر کنند.

استاد محمدرضا حکیمی درباره علامه قزوینی می نویسد: نکته ای که هم درباره ایشان است و هم درباره مرحوم {شیخ محمد تقی} آملی این است که این بزرگان با اینکه فیلسوف بودند ولی خودشان را دریست در اختیار افکار فلسفی قرار ندادند.

خشوع و فروتنی سر لوحه زندگی او بود . همواره خود را یک طلبه می دید . این حکیم فرزانه مصباح الانس را نزد میرزا هاشم اشکوری خوانده بود . با این حال روزی بعد از درس ، به شاگردش علامه حسن زاده آملی فرمود: حاضرید مصباح الانس را دو به دو با هم مباحثه کنیم؟ علامه حسن زاده می گوید: " در حالی که اشک در چشمانم حلقه زده بود عرض کردم ". من که باشم که بر آن خاطر عاطر گذرم ؟